

ไส้เดือน..... ผู้ไม่หวังใด...ให้ข้อคิด...สะกิดใจ....

นำเสนอเมื่อ : 13 ก.ย. 2552

ไส้เดือน...ผู้ให้ตลอดกาล

เจ้าไส้เดือน.....น้อย คอยแหงนมองดอกไม้มานาน

เจ้าดอกไม้...เจ้าก็ชื่นชมผีเสื้อที่มาดมดม ทุกวัน

ไม่เคย...ไม่เคยมองลงพื้นดิน

ไม่รู้...ไม่รู้เลยว่าใครอีกคนที่คอย...รัก...ยังจำได้ดี.....ตอนที่เจ้าดอกไม้ยังเสือกอยู่.....

ไม่มีแรง.....อ่อนล้า.....เจียนตาย เจ้าหนอน.....กัดกินทั้งใบ...และหัวใจของเธอ.....

ไส้เดือนตัวหนึ่ง....คอยมาพรวนดินอยู่เสมออยู่ทุกวัน...ดอกไม้ไม่เคยรู้.....

เมื่อคราวเจ้าหนอนกลับมา....เป็นผีเสื้อโก้หรู.....ดูเธอพอใจ.....

แต่ไส้เดือนเจ็บซ้ำ.....เธอรู้รีเปล่า.....เมื่อเธอเหี่ยวเฉา.....มันก็ไป...เธอรู้รีเปล่า.....

เมื่อเธอเฉาไป.....ใครกันที่หวังเธอ.....และไม่ว่าจะเป็นอย่างไรวาง.....

จะร่วงโรย.....แห่งเหี่ยว.....ไส้เดือนไม่เคยรังเกียจเธอ.....ไส้เดือนตัวนี้.....

รักเธอ.....รักเดียว.....จะอยู่กับเธอ.....จนเป็นดินไปด้วยกัน.....

เจ้าไส้เดือนมีความสุข.....ที่ได้รู้จัก.....ความรัก.....แม้จะสมหวังหรือไม่...ก็ตาม.....

แต่มันก็อยากให้คุณมีความสุข.....และคอยเตือนคุณว่า....ไม่ว่าคุณจะเป็นใคร.....

ขอให้อย่าลืม.....ว่าเรามาจากไหน....อย่าลืมว่า.....ยังมีใครที่รักเรา

อย่าลืมว่า.....ใครกัน...ที่ทำให้คุณมีวันนี้

ขอบใจมากนะจะ.....

น้ำหวาน.... ผู้อีเมลมาฝาก